

रोमले दर्शन स्थापना गर्छ - संख्या सोह्रौँ

अन्तिम परीक्षा: रोमको प्रतीकात्मकता र भविष्यवाणीको त्रिविध अनुप्रयोगलाई बुझ्नु

Jeff Pippenger

2024-09-04

रोमको प्रतीकसम्बन्धी यस अन्तिम विवादको गलत पक्षमा रहनेहरू भविष्यवाणीको त्रैगुणिक अनुप्रयोगको त्रुटिपूर्ण प्रयोगमा निर्भर गर्छन्, जब तिनीहरू यसो सुझाउँछन् कि तीनवटा रोमहरूलाई सन् 321, 538, र संयुक्त राज्य अमेरिकामा चाँडै आउन लागेको आइतबारको व्यवस्थाका तीनवटा आइतबारका व्यवस्थाहरूद्वारा परिभाषित गरिएको छ। यसो गर्दा तिनीहरूले आफूले चयन गरेको नियम र भविष्यसूचक इतिहासमाथि गलत झुकाव थोपर्छन्, जसरी योएलका चारवटा कीराहरूको विवादमा पनि गरिएको थियो। योएलको पहिलो छ पदहरूमा चार पुस्तापछि आउने चार भक्षणकारी कीराहरूले परमेश्वरका जनहरू चार पुस्ताको क्रममा कसरी क्रमशः नष्ट पारिन्छन् भन्ने कुरा सम्बोधन गर्छन्, र त्यो विनाश एडभेन्टवादले रोम र धर्मत्यागी प्रोटेस्टेन्टवादको धर्मशास्त्र स्वीकार गरेकै कारण सम्पन्न भएको थियो।

वर्तमान विवादमा ती व्यक्तिहरू, जसले तीनवटा रोमलाई परिभाषित गर्न आइतबारको कानून प्रयोग गर्ने प्रयास गर्छन्, यस सत्यलाई टार्छन् कि परमेश्वरको भविष्यसूचक वचनमा वास्तवमा चारवटा आइतबारका कानूनहरू पहिचान गरिएका छन्, र सन् 321 ले संयुक्त राज्य अमेरिकामा छिट्टै आउने आइतबारको कानूनलाई प्रतिनिधित्व गर्दछ, अनि सन् 538 को आइतबारको कानूनले संसारका सबै राष्ट्रहरूमाथि लागू गरिने आइतबारको कानूनको प्रतीकात्मक पूर्वरूप प्रस्तुत गर्दछ। चारवटा आइतबारका कानूनहरूले तीनवटा आइतबारका कानूनहरूलाई पहिचान गर्दैनन्, विशेष गरी जब भविष्यवाणीको त्रैगुणित प्रयोगमा तेस्रो प्रकटीकरणले अन्तिम परिपूर्तिलाई जनाउँछ। संयुक्त राज्य अमेरिकामा छिट्टै आउने आइतबारको कानून अन्तिम आइतबारको कानून होइन; वास्तवमा यसले आइतबारका कानूनहरूको एक शृंखलाको आरम्भलाई संकेत गर्दछ, किनकि पृथ्वीका प्रत्येक राष्ट्रले क्रमशः पोपीय अधिकारको छापलाई स्वीकार गर्दछ।

जुलाई २०२३ मा जागृत गरिएका व्यक्तिहरूले यो बुझ्न आवश्यक छ कि तिनीहरूका सामु उपस्थित भविष्यवाणीसम्बन्धी परीक्षा पवित्र आत्माको उण्डेलाइको समयमा घटित हुन्छ, र त्यस उण्डेलाइको दौरान एउटा वर्गले “तेल” प्राप्त गरिरहेको हुन्छ, र अर्को वर्गले “बलियो भ्रम” प्राप्त गरिरहेको हुन्छ। “बलियो भ्रम” प्राप्त गर्नेहरूको मुख्य प्रतीकात्मक प्रस्तुति त्यही अध्यायमै प्रस्तुत गरिएको छ जहाँ “बलियो भ्रम” भन्ने अभिव्यक्ति अवस्थित छ, र त्यस अध्यायमा प्रेम गरिने वा अस्वीकार गरिने सत्य त्यही सत्य हो जसले मूर्तिपूजक रोम र पोपवादी रोमबीचको भविष्यवाणीसम्बन्धी सम्बन्धलाई परिभाषित गर्छ।

३२१ र ५३८ बीचको भविष्यसूचक सम्बन्ध पर्गामोसको मण्डली र थुआतीराको मण्डली बीचको भविष्यसूचक सम्बन्धद्वारा देखाइन्छ। अन्तिम दिनहरूमा, ३२१ र पर्गामोसद्वारा प्रतिनिधित्व गरिएको मूर्तिपूजक रोम संयुक्त राज्य अमेरिकाको प्रतीक हो, र ५३८ र थुआतीराद्वारा प्रतिनिधित्व गरिएको पोपतन्त्रसम्बन्धी रोम आधुनिक रोमको प्रतीक हो।

३२१ को पहिलो रोम एकल शक्ति-राज्य थियो, र ५३८ को दोस्रो रोम द्वैध शक्ति थियो, जसले राज्य र मण्डलीको संयोजनलाई प्रतिनिधित्व गर्थ्यो, जहाँ त्यस सम्बन्धमा मण्डलीकै नियन्त्रण थियो। तेस्रो र अन्तिम रोम, अर्थात् आधुनिक रोम, त्रिविध शक्ति हो, जसमा अजिङ्गर, पशु र झूटा अगमवक्ता समावेश छन्।

पावलले सिकाए कि गैरयहूदी रोम (अजिङ्गर) र पोपीय रोम (पशु) बीचको भविष्यसूचक तथा ऐतिहासिक सम्बन्ध नबुझ्नु भनेको सत्यप्रतिको यस्तो घृणा प्रकट गर्नु हो, जसले बलियो भ्रम उत्पन्न गराउँछ। पावलसहित सबै अगमवक्ताहरू अझ विशेष रूपमा अन्तिम दिनहरूलाई सम्बोधन गरिरहेका थिए, त्यसैले पावलको इतिहासमा ती दुई

शक्तिबीचको सम्बन्धले अन्तिम दिनहरूमा आधुनिक रोमका तीन शक्तिबीचको सम्बन्धलाई प्रतिनिधित्व गर्दछ। अन्तिम दिनहरूमा अजिङ्गर, पशु र झूटा अगमवक्ताको त्रिविध एकतालाई “गठन” गर्ने भविष्यसूचक सम्बन्धलाई अस्वीकार गर्नु भनेको आफ्नै लागि बलियो भ्रम सुनिश्चित गर्नु हो।

उत्तरका राजाको विषयमा उरियाह स्मिथको निजी व्याख्याले एउटा “कारण” प्रस्तुत गर्‍यो, जसले एउटा “परिणाम” उत्पन्न गर्‍यो। तर रोमसम्बन्धी विवादहरूमा गलत पक्षमा उभिएको वर्गलाई विशेष रूपमा कारणबाट परिणामतर्फ तर्क गर्न असमर्थ भएको भनेर चिनाइएको छ। स्मिथले यो देखेनन् कि उत्तरका राजाबारे उनको त्रुटिपूर्ण प्रयोगले एउटा भविष्यवाणीसम्बन्धी आधारभूमि उत्पन्न गर्नेछ, जसले उनलाई छैटौँ विपत्तिलाई पनि गलत रूपमा प्रस्तुत गर्नतर्फ डोर्‍याउनेछ, जहाँ ख्रीष्टको धार्मिकताको वस्त्रलाई जोगाइराख्ने वा गुमाउने चेतावनी दिइएको छ।

जसरी दोस्रो थिस्सलोनिकीमा पावलले जोड दिनुहुन्छ, त्यसरी नै प्रकाशको सोह्रौँ अध्यायमा यूहन्नाले, र छैटौँ विपत्तिमा, विश्वलाई आरमागेदोनतर्फ डोर्‍याउने ती तीन शक्तिहरू को हुन् भन्ने कुरा बुझ्नुपर्ने आवश्यकतामा जोड दिन्छन्। उत्तरका राजाको विषयमा स्मिथले गरेको त्रुटिपूर्ण प्रयोगले प्रकार र प्रतिप्रकारलाई ठीकसँग लागू गर्न नसक्ने असमर्थताको साक्षी प्रदान गर्दछ।

स्मिथले, वा त गर्न सकेनन् अथवा गर्न चाहेनन्, पावलका लेखहरूमा अत्यन्त स्पष्ट रूपमा प्रतिपादित गरिएको त्यो सिद्धान्त लागू गर्न, कि कूसको समय-अवधिभन्दा अधिको शाब्दिकले कूसको समय-अवधिपछिको आत्मिकको प्रतिनिधित्व गर्दथ्यो। जब यस सिद्धान्तलाई सावधानीपूर्वक र शुद्धतापूर्वक अनुसरण गरिन्छ, तब यो सजिलै प्रमाणित हुन्छ कि “उत्तरको राजा” अन्तिम दिनहरूमा आत्मिक “उत्तरको राजा” को प्रतिनिधित्व गर्ने धेरै प्रतीकहरूमध्ये एक हो। सेभेन्थ-डे एड्भेन्टिस्टहरू, अन्य कुनै पनि जनसमुदायभन्दा बढी, जान्नुपर्ने हो कि अगमवाणी आधारित हुने प्रमुख संरचनाहरूमध्ये एक ख्रीष्ट र शैतानबीचको महान् विवाद हो। ख्रीष्ट उत्तरका साँचो राजा हुनुहुन्छ, र शैतानले आफूलाई उत्तरका नक्कली राजाका रूपमा प्रकट गर्न प्रयत्न गर्दै आएको छ।

कोरहका सन्तानहरूका लागि गीत र भजन। हाम्रा परमेश्वरको नगरमा, उहाँको पवित्र पर्वतमा, परमप्रभु महान् हुनुहुन्छ, र अत्यन्त प्रशंसायोग्य हुनुहुन्छ। सम्पूर्ण पृथ्वीको आनन्द, रमणीय स्थान भएको सिय्योन पर्वत, उत्तरतर्फका भागहरूमा, महान् राजाको नगर हो। परमेश्वर त्यसका राजमहलहरूमा शरणस्थानको रूपमा परिचित हुनुहुन्छ। भजनसंग्रह 48:1-3।

साँचो उत्तरका राजाको नक्कल गर्न शैतानका प्रयासहरूमा रोमका पोपलाई आफ्ना पार्थिव प्रतिनिधिका रूपमा प्रयोग गर्नु समावेश छ। शैतान ख्रीष्टविरोधी हो, र रोमका पोप पनि त्यस्तै हुन्, जो छलकपटको आफ्नो कार्यमा शैतानका प्रतिनिधि हुन्।

“सांसारिक लाभहरू र सम्मानहरू सुरक्षित गर्न, मण्डलीलाई पृथ्वीका महान् पुरुषहरूको कृपा र समर्थन खोज्नतर्फ डोर्‍याइयो; र यसरी ख्रीष्टलाई अस्वीकार गरेपछि, उनलाई शैतानको प्रतिनिधि—रोमका बिशप—प्रति निष्ठा अर्पण गर्न प्रेरित गरियो।” *The Great Controversy*, 50.

सिकन्दर महान्को राज्यको विघटनमा, दानियल अध्याय एघारमा प्रस्तुत इतिहासमा सेल्युकस निकेटर उत्तरका राजाहरूको इतिहासमा पहिलो राजा बने। उनका पिता एन्टियोकस, सिकन्दरको राज्यका एक प्रभावशाली नेता थिए, र उनका छोरा सेल्युकसलाई बेबिलोनको सात्राप बनाइयो। “सात्राप” भनेको राज्यपाल हो, र जब सेल्युकसले सिकन्दरको राज्य विभाजित भई बनेका चार भौगोलिक क्षेत्रहरूमध्ये तीनवटामा आफ्नो नियन्त्रण सुरक्षित गरे, तब उनी उत्तरका राजा बने।

व्याकरणीय नियमहरूको उपेक्षा गर्दै स्मिथको निजी व्याख्याले उसलाई यो मान्न लगायो कि अन्तिम दिनहरूमा शैतानको दुष्ट सङ्घलाई गठन गर्ने अन्तिम शक्तिहरू भविष्यवाणीमा आत्मिक शक्तिहरूका रूपमा होइन, शाब्दिक शक्तिहरूका रूपमा प्रस्तुत गरिएका थिए। यसकारण, ऊ यो देख्न सकेन कि बेबिलोनको शासक, उत्तरका पहिलो राजा सेल्युकस निकेटरले, भविष्यवाणीय आवश्यकताअनुसार, आधुनिक आत्मिक बेबिलोनलाई नियन्त्रण गर्ने

शक्ति—अर्थात् उत्तरका अन्तिम आत्मिक राजाको—प्रतिनिधित्व गर्नेथियो।

सात कटोराहरू भएका सात स्वर्गदूतहरूमध्ये एकजना आए, र मसँग कुरा गर्दै मलाई भने, “यहाँ आऊ; म तिमीलाई धेरै पानीहरूमा बस्ने त्यस महान् वेश्याको न्याय देखाउनेछु; जससँग पृथ्वीका राजाहरूले व्यभिचार गरेका छन्, र पृथ्वीका बासिन्दाहरू उसको व्यभिचारको मदिराले मतवाला बनाइएका छन्।” तब उनले मलाई आत्मामा उजाडस्थानमा लगे; र मैले एक स्त्रीलाई रातो वर्णको पशुमाथि बसेकी देखें, जो निन्दात्मक नामहरूले भरिएको थियो, र जसका सातवटा शिर र दसवटा सीङहरू थिए। अनि ती स्त्री बैजनी र रातो वस्त्रले सुसज्जित थिई, र सुन, बहुमूल्य पत्थरहरू, र मोतीहरूले अलङ्कृत भएकी थिई, र उसको हातमा एउटा सुनको कचौरा थियो, जो घिनलाग्दा कुराहरू र उसको व्यभिचारको अशुद्धताले भरिएको थियो। अनि उसको निधारमा एउटा नाम लेखिएको थियो, रहस्य, महान् बाबेल, वेश्याहरूकी आमा र पृथ्वीका घिनलाग्दा कुराहरूकी आमा। अनि मैले त्यस स्त्रीलाई सन्तहरूको र येशूका शहीदहरूको रगतले मतवाली भएकी देखें; र जब मैले उसलाई देखें, म अत्यन्त अचम्म मानेर छक्क परें। प्रकाश 17:1-6.

अन्तिम दिनहरूमा बाबेलमाथि शासन गर्ने शक्ति पोपीय कलीसिया हो, त्यसैले उनी आत्मिक उत्तरका राजा पनि हुन्।

प्रकाश 17 की “स्त्री (बेबिलोन)” का वर्णन इस प्रकार किया गया है: “वह बैजनी और किरमिजी वस्त्र पहिने हुए थी, और सोने, बहुमूल्य पत्थरों और मोतियों से सजी हुई थी, और उसके हाथ में सोने का एक कटोरा था, जो घृणित वस्तुओं और उसकी अशुद्धता से भरा हुआ था: ...और उसके माथे पर एक नाम लिखा था, भेद, महान बेबिलोन, वेश्याओं की माता।” भविष्यद्वक्ता कहता है: “मैं ने उस स्त्री को पवित्र लोगों के लोहू से, और यीशु के शहीदों के लोहू से मतवाली देखा।” आगे यह भी घोषित किया गया है कि बेबिलोन “वह महान नगर है, जो पृथ्वी के राजाओं पर राज्य करता है।” प्रकाश 17:4-6, 18। वह सामर्थ्य जिसने इतने अनेक शताब्दियों तक मसीही-जगत के सम्राटों पर निरंकुश प्रभुत्व बनाए रखा, रोम है। बैजनी और किरमिजी रंग, सोना, बहुमूल्य पत्थर और मोती, रोम की अहंकारी धर्मपीठ द्वारा धारण की जाने वाली भव्यता और राजसी ठाठ-बाट से भी बढ़कर वैभव का सजीव चित्र प्रस्तुत करते हैं। और कोई दूसरी शक्ति इतनी सत्यता के साथ “पवित्र लोगों के लोहू से मतवाली” नहीं कही जा सकती, जितनी वह कलीसिया, जिसने मसीह के अनुयायियों को इतनी निर्दयता से सताया है। बेबिलोन पर “पृथ्वी के राजाओं” के साथ अवैध संबंध रखने के पाप का भी अभियोग लगाया गया है। यहोवा से विमुख होकर और अन्यजातियों के साथ संधि करके यहूदी कलीसिया वेश्या बन गई; और रोम भी, इसी प्रकार सांसारिक शक्तियों का सहारा खोजकर अपने को भ्रष्ट करती हुई, उसी प्रकार की दोषारोपणा प्राप्त करती है।” द ग्रेट कॉन्ट्रोवर्सी, 382।

शासक नै राजा हो, र यशैयाका अनुसार, राजा एउटा राज्य हो र साथै राज्यको राजधानी सहर पनि हो।

किनकि सिरियाको शिर दमस्कस हो, र दमस्कसको शिर रेजीन हो; र पैंसट्टी वर्षभित्र एफ्राइम टुक्राटुक्रा पारिनेछ, यहाँसम्म कि त्यो कुनै जाति रहनेछैन। अनि एफ्राइमको शिर सामरिया हो, र सामरियाको शिर रमल्याहको छोरो हो। यदि तिमीहरू विश्वास गर्नेछैनौ भने, निश्चय नै तिमीहरू स्थिर रहन सक्नेछैनौ। यशैया ७:८, ९।

यशैयाको साक्षीअनुसार, २०२३ को जुलाईमा भविष्यवाणीसम्बन्धी परीक्षाको प्रक्रियामा जागृत हुने भविष्यवाणीका विद्यार्थीले यदि स्थापित हुन चाहन्छ भने “शिर” को भविष्यवाणीगत प्रतीकात्मकतालाई अवश्य चिन्नुपर्छ। यदि आवश्यक परेको बेला उसले “शिर” को प्रतीकात्मकतालाई नचिने र लागू नगरे, भने ऊ स्थापित हुँदैन। अविश्वास गर्नेहरू स्थापित हुँदैनन्, र यसरी यशैयाले अन्तिम दिनहरूमा आराधकहरूका दुई वर्ग पहिचान गरिरहेका छन्, जो या त स्थापित छन् वा स्थापित छैनन्। तिनीहरू उही दुई वर्ग हुन्, जससँग या त “तेल” छ, वा तिनीहरूसँग “तेल” छैन।

स्थापित भइसकेको र जसमा तेल छ, त्यस्तो एक वर्गले २०२३ को जुलाईमा प्रकट हुन आरम्भ गरेको मध्यरात्रिको पुकारको सन्देश ग्रहण गर्छ, अथवा तिनीहरूले दोस्रो थिस्सलोनिकीको प्रबल भ्रम ग्रहण गर्छन्। तिनीहरूको परीक्षा पशुको प्रतिमाको गठन हो, र पशु कुन प्रकारले गठन हुन्छ भन्ने कुरा हो—चाहे त्यो अन्धकार युगहरूको पोपीय पशु होस्, वा संयुक्त राज्यद्वारा गठन गरिएको त्यसको प्रतिमा, वा संसारलाई आरमागेडोनतर्फ डोर्‍याउने त्रिविध एकता।

यसमा यो आवश्यकता पनि समावेश छ कि “शिर,” “राजा,” अर्थात् ती अन्य दुई शक्तिहरूमाथि शासन गर्ने शासक, जसले उक्त त्रिविध एकता बनाउँछन्, पोपीय शक्ति नै हो भन्ने कुरा पहिचान गरिनु पर्दछ।

“टाउको,” अर्थात् यहूदाको राजधानी सहर, यरूशलेम थियो, त्यो सहर जसलाई परमप्रभुले आफ्नो नाउँ राख्नका लागि चुन्नुभएको थियो।

अनि सोलोमनका छोरा रहबामले यहूदामाथि राज्य गरे। रहबाम राजा हुन थालेको बेला एकचालीस वर्षका थिए, र उनले यरूशलेममा सत्र वर्ष राज्य गरे, त्यो सहर जुन परमप्रभुले इस्राएलका सबै कुलहरूमध्ये आफ्नो नाम त्यहाँ स्थापित गर्नका निम्ति छान्नुभएको थियो। अनि उनकी आमाको नाउँ अम्मोनी स्त्री नआमा थियो। १ राजा १४:२१।

ख्रीष्ट र शैतानबीचको महान् विवादमा, ख्रीष्टको राजधानी, जहाँ उहाँले आफ्नो नाम राख्नुहुन्छ, यरूशलेम हो; र शैतानको नक्कल अन्तिम दिनहरूमा त्यस महान् नगर, अर्थात् आत्मिक बाबेलको प्रतिनिधित्व गर्ने बाबेलको वास्तविक सहर थियो। शैतानले परमेश्वरको नगर र राजधानीको नक्कलस्वरूप टाउकोमाथि आफ्नो नाम राख्छ। त्यहाँ वास गर्ने राजा पृथ्वीका राजाहरूसित व्यभिचार गर्ने वेश्याहरूकी आमा हो। वेश्याहरूकी आमा पोपसत्तात्मक शक्ति हो, र त्यसकी छोरीहरू पतित प्रोटेस्टेन्ट मण्डलीहरू हुन्, जसमध्ये प्रमुख पतित धर्मत्यागी मण्डली संयुक्त राज्य अमेरिकाका धर्मत्यागी प्रोटेस्टेन्टहरू हुन्।

ती धर्मत्यागी प्रोटेस्टेन्टहरूले पृथ्वीको जनावरको प्रोटेस्टेन्ट सिडलाई प्रतिनिधित्व गर्छन्, र सन् १७९८ मा मोहर खोलिएको भविष्यवाणीसम्बन्धी सन्देशलाई अस्वीकार गरेको कारण तिनीहरू आफ्नी आमासँग सम्बद्ध छन्। तिनको समकक्षी, रिपब्लिकन सिड, प्रकाश १७ का दस राजाहरू—संयुक्त राष्ट्रसंघसँगको आफ्नो सम्बन्धद्वारा—पृथ्वीका राजाहरूसँग सम्बद्ध छ। संसारलाई आर्मागेडोनतर्फ डोच्याउने त्यो त्रिविध एकता त्यसको शिरद्वारा प्रतिनिधित्व गरिएको छ, जहाँ त्यसको नाम राखिएको छ, र आत्मिक आधुनिक रोम नै आत्मिक आधुनिक बाबेल हो। यसको “शिर” पोपसत्ताको शक्ति हो।

पहिलोले अन्तिमको प्रतिनिधित्व गर्दछ, र तपाईंले दानिएल अध्याय २ लाई मिलेराइटहरूले जस्तै चार राज्यहरूको प्रतिनिधित्व गर्ने रूपमा लागू गर्नुभयो भने पनि, अथवा अन्तिम दिनहरूमा प्रकट गरिएझैं आठ राज्यहरूको प्रतिनिधित्व गर्ने रूपमा लागू गर्नुभयो भने पनि, पहिलो राज्य शाब्दिक बाबेल थियो। मिलेराइटहरूले तपाईंलाई बताउने थिए कि अन्तिम शाब्दिक रोम थियो। बाबेल र रोम परस्पर विनिमेय प्रतीकहरू हुन्, किनकि तिनीहरू एउटै भविष्यवाणीपरक शृङ्खलाका पहिलो र अन्तिम हुन्।

अन्तिम दिनहरूमा शाब्दिक बाबेलको पहिलो राज्यले आठौँ तथा अन्तिम राज्यको प्रतिनिधित्व गर्दछ, जुन आत्मिक आधुनिक बाबेल हो, र त्यो आत्मिक आधुनिक रोम पनि हो। दानिएल अध्याय दुईमा प्रतिनिधित्व गरिएका दुई साक्षीहरूमाथि बाबेल र रोम परस्पर विनिमेय प्रतीकहरू हुन्।

जब पोपीय व्यभिचारिणीलाई उनको निधारमा “रहस्य बाबेल” भनेर चिनाउने नामसहित चित्रित गरिन्छ, तब त्यसले “रहस्य रोम” लाई पनि चिनाइरहेको हुन्छ। एक भविष्यवाणीगत “रहस्य” ले यस्तो सत्यको प्रतिनिधित्व गर्दछ, जो यति गहन हुन्छ कि त्यसद्वारा प्रतिनिधित्व गरिएको सत्यको गहिराइलाई बुझ्न असम्भवप्रायः हुन्छ, विशेषतः पवित्र आत्माको प्रभावबिना। तर बाइबलीय “रहस्य” ले यो पनि माग गर्दछ कि रहस्यसँग सम्बन्धित भएर प्रकट गरिएको कुरा परीक्षा पार गर्न खोज्नेहरूका लागि अपरिहार्य समझ होस्। यही कारणले प्रकाशको पुस्तकका दुई साक्षीहरूले आधुनिक रोमलाई बुझ्नु आवश्यक छ भन्ने कुरामा जोड दिन्छन्।

यहाँ बुद्धि छ। जसको समझ छ, उसले त्यस पशुको संख्या गणना गरोस्; किनकि त्यो एक मानिसको संख्या हो; र त्यसको संख्या छ सय छयासठ्ठी हो। प्रकाश १३:१८.

“बुद्धि”ले त्यस पशुको संख्या बुझ्दछ, जुन एक जना मानिसको संख्या हो, र त्यसको संख्या छ, छ, छ हो। “पापको मानिस” त्यस पशुको शिर हो। बुद्धि अन्तिम दिनहरूका बुद्धिमती कुँवारीहरूको एउटा गुण हो, र यो अन्तिम दिनहरूमा ज्ञानको वृद्धि बुझ्नेहरूको प्रतीक पनि हो। जसले बुझ्दैनन् तिनीहरू मूर्ख कुँवारीहरू हुन् र दुष्टहरू हुन्। तिनीहरूले नबुझेको “बुद्धि” भविष्यवाणीगत आवश्यकताअनुसार अन्तिम भविष्यवाणीगत परीक्षाको सन्दर्भमै हुनुपर्छ, किनकि बुद्धिमती र मूर्ख कुँवारीहरू यही बेला अस्तित्वमा हुन्छन्। तिनीहरूले “छ, छ, छ” बुझ्नुपर्छ। बुद्धि भएको मनलाई यूहन्नाले प्रकाश अध्याय सत्रमा पनि अन्तिम दिनहरूमा नै अवस्थित गराउँछन्।

र यहाँ बुद्धि भएको मन यही हो। ती सात शिरहरू सात पर्वतहरू हुन्, जसमा ती स्त्री बस्दछिन्। अनि त्यहाँ सात राजाहरू छन्: पाँच जना पतित भइसकेका छन्, एक जना छ, र अर्को अझै आएको छैन; अनि जब ऊ आउँछ, तब उसले थोरै समय मात्र रहिरहनुपर्छ। अनि त्यो पशु, जो थियो, र अहिले छैन, उही आठौँ हो, र सातकै मध्येको हो, र विनाशतर्फ जान्छ। प्रकाश १७:९-११।

“छ, छ, छ” सङ्ख्यालाई बुझ्ने बुद्धि भएको “मन” भनेको “ख्रीष्टको मन” प्राप्त गरेको एक बुद्धिमान कुँवारी हो।

किनकि प्रभुको मन कसले जानेको छ, कि उसले उहाँलाई शिक्षा दिन सकोस्? तर हामीसँग ख्रीष्टको मन छ। १ कोरिन्थी २:१६.

बुद्धिमान कुँवारीहरूको समूहमा ख्रीष्टको मन छ, र मूर्ख दुष्ट कुँवारीहरूमा ख्रीष्टका विरोधीको मन छ।

“नैतिक अन्धकारको बीचमा साँचो ज्योति चम्कने समय आइपुगेको छ। तेस्रो स्वर्गदूतको सन्देश संसारभरि पठाइएको छ, मानिसहरूलाई उनीहरूको निधारमा वा उनीहरूको हातमा पशु अथवा उसको प्रतिमाको छाप नलिनु भनी चेतावनी दिँदै। यस छापलाई ग्रहण गर्नुको अर्थ पशुले गरेकै निर्णयमा पुग्न हो, र परमेश्वरको वचनको प्रत्यक्ष विरोधमा उही विचारहरूको समर्थन गर्नु हो।” Review and Herald, July 13, 1897.

दृष्टान्तका कुँवारीहरूको लागि पशुको मूर्तिको निर्माण अन्तिम परीक्षा हो, र बुद्धिमानहरूसँग ख्रीष्टको मन छ, किनकि तिनीहरू ख्रीष्टले गर्नुभएको उही निर्णयमा पुगेका छन्, किनकि तिनीहरूले आफ्ना इच्छाहरू पवित्र आत्माको निर्देशनमा समर्पण गरेका छन्। बुद्धिमान कुँवारीहरूमा ख्रीष्टको मूर्तिको निर्माण मूर्ख कुँवारीहरूमा पशुको मूर्तिको निर्माणसँग विरोधाभासमा खडा हुन्छ। मूर्ख कुँवारीहरू पशुले गरेको उही निर्णयमा पुग्छन्, किनकि तिनीहरू ख्रीष्टविरोधीको सही पहिचानसम्बन्धी परीक्षाको प्रश्नमा भ्रमित भए, जो उत्तरतर्फका राजाको कूट राजा र आधुनिक रोमको शिर हो।

“वचनको समझमा भ्रमित हुनेहरू, जो ख्रीष्टविरोधीको अर्थ देख्न असफल हुन्छन्, उनीहरू निश्चय नै आफूलाई ख्रीष्टविरोधीको पक्षमा राख्नेछन्।” Kress Collection, 105.

पशुको प्रतिमाको गठनको रूपमा चित्रित परीक्षाको समयमा मूर्ख कुमारीहरू वचनको आफ्नो समझमा भ्रमित हुन्छन्। तिनीहरूको भ्रम परमेश्वरको भविष्यवाणीमूलक वचनको गलत बुझाइमा आधारित हुन्छ, र आधुनिक रोमको सही अर्थ देख्न असफल भई, तिनीहरूले प्रबल भ्रम ग्रहण गर्छन्, पशुले लिएको उही निर्णयमा पुग्छन्, र परमेश्वरको वचनको प्रत्यक्ष विरोधमा उही पोपीय विचारहरूको समर्थन गर्छन्, तथा आफूलाई ख्रीष्टविरोधीको पक्षमा उभ्याउँछन्।

हामी यस वर्गको अर्को लेखमा यी विचारहरूलाई निरन्तरता दिनेछौं।